

N:o 31.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 April 1872.
 — — — — Andra Kammaren den 24 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om ändring i Kongl. Förordningen den 7
 December 1866 angående villkoren för försäljning till förtäring på
 stället af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker.*

(Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Betänkande N:o 15 och Första
 Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 1) Betänkande N:o 2.)

S. A. K.

Med anledning af den klagan, hvilken ofta låtit sig förnimmas öfver oordningar, som förelupit på försäljningsställen, der öl, dricka, kaffe och andra icke spirituösa drycker hållas allmänheten till förtäring tillhanda, och hvilka oordningar uppgifvits hafva blifvit, om ej framkallade, dock i väsendtlig mån befordrade genom den rättighet till försäljning af dessa drycker, som enligt Kongl. Förordningen den 7 December 1866 är medgifven enhvar, så framt emot hans frejd anmärkning icke förekommit, har inom Riksdagens Andra Kammare förslag blifvit framställt, åsyftande den ändring i högstberörda förordning, att den, som må försälja öl och andra dermed jemförliga drycker till förtäring på stället, skall dertill hafva erhållit tillstånd af Konungens Befallningshafvande, sedan kommunen blifvit öfver ansökningen hörd.

Vid behandling af detta ärende har Riksdagen icke kunnat undgå att finna den åsigt grundad, att ett ibland de mest verksamma medel till förekommande för framtiden af de oordningar, som sålunda blifvit icke utan skäl öfverklagade, skulle

vara, om rättigheten att till förtäring på stället försälja de drycker, å hvilka den Kongl. Förordningen har afseende, blefve i så måtto inskränkt, att densamma endast tillkomme den, hvilken pröfvades hafva ådagalagt den sedlighet och den stadga i uppförandet, hvilka göra antagligt, att utskänknings, af honom verkställd, icke skulle blifva till mehn för den allmänna ordningen. Till följd häraf och enär pröfningen deraf synes, både till minskande af omgång och kostnader för den, hvilken önskar för sitt uppehälle anlita denna näringsutväg, böra, och utan allt äfventyr äfven kunna öfverlemnas åt kommunerna sjelfve, hvilka om personen, hans lämplighet för yrket och hans särskilda förhållanden i öfrigt utan tvifvel ega den närmaste och mest säkra kännedom, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådan förändrad bestämmelse i ofvannämnda Kongl. Förordning af den 7 December 1866 § 1 mom. 1, att ansökning om rättighet till försäljning, till förtäring på stället, af öl, dricka, porter, kokadt kaffe, the, chokolad eller andra icke spirituösa drycker, med undantag af vin, skall göras å landet hos kommunalnämndens ordförande i orten samt i stad hos magistraten, der försäljningen skall ega rum; att resolution öfver ansökan alltid skall afgifvas, i förra fallet efter öfverläggning inom kommunalnämnden och då utan lösen, men då den meddelas af magistrat emot den lösen, som för bevis öfver ingifna handlingar i allmänhet stadgad är; samt att den, som erhållit här ifrågavarande rätt till försäljning å landet, ej må vara berättigad sig deraf begagna förr, än han derom gjort anmälan hos länsmannen i orten med uppgift på det ställe, der försäljningen skall ega rum.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 24 April 1872.
